

**Հայոց Եւ Յունաց Միջեւ
Աւագ Շաբթու «Լուսաւորեայ»ի Արարողութեան Հարց**

ԽՆԴԻԲԸ

1.- Մայիս 4 2002, Աւագ Շաբթար օր, Ս. Յարութեան Տաճարի մէջ, Քրիստոսի Գերեզմանէն «Լուսահանութեան» արարողութեան ընթացքին, Յունաց իրինիոս Պատրիարքը՝ ինքնակամ որոշումով, անակնալորէն տեղւոյն վրայ պահանջեց փոխել աւանդական սովորութիւնը Քրիստոսի Սուրբ Գերեզմանի մտնելու-դրուս գալու Սրբազն Լոյսով:

Դեպքին նկարագրականը Հայր Սամուելի բառերով:-

2.- Շաբթար, 4 Մայիս 2002, կեսօր եսք ժամը 13:10ին, Յոյներ իրենց Լուսահան իրինիոս Պատրիարքի գլխաւորութեամբ երեք անգամ բափոր դարձան Քրիստոսի Գերեզմանին շուրջ: Երբորդ դարձին, երր Պատրիարքը մօտեցաւ մեր Ուշաթափման կողմը գտնուող սիւներուն, և (Հայր Սամուել) իրեւ Հայոց Լուսահան, միացայ Պատրիարքին եւ երկուս միասին ուղղուեցանք դեպի Գերեզմանին մուտքը:

Երր Գերեզմանին դուռը բացուեցաւ, իրինիոս Պատրիարք եւ ես միասին մուտք գործեցինք «Հրեշտակի Քար»-ի սենեակը (նախասենեակը Սուրբ Գերեզմանին), ուր կան երկու պատուհաններ լուսահանութեան համար, մին հիւսիսային պատին մէջ՝ Յունաց համար, իսկ միւսը հարաւային պատին մէջ՝ Հայոց համար: Գերեզմանին դուռը փակուեցաւ, ու մենք երկուս միայն մնացինք ներսը մեր ձեռքին ունենալով մոմերու տրցակներ: Ապա երկուս անցնելով նեղ մուտքէն, նախ Պատրիարքը առջեւէն, իսկ ես անոր տեսեւէն, մտանք Գերեզմանի քաժինը:

Սահեց ժամանակ կորսնցնելու, իրինիոս Պատրիարք բացաւ Գերեզմանի մարմարինին վրայ առաջուցնե դրուած վառուած կանքեղին կափարիչը եւ երկուս, նախ Պատրիարքը եւ ապա ես, վառեցինք մեր ձեռքի մոմերու տրցակները:

Միջանկեալ ըսեմ, որ այստեղ Պատրիարքը առիթ շտուաւ որ երկուս ընենք մեր առանձնական աղօրքները, ինչ որ արժան է միշտ:

3.- Մոմերը վառելին անմիջապէս եսք, Պատրիարքը ինծի դարձաւ եւ ձախ քեւէս բռնելով եւ թերեւ մը բաշելով ըսաւ, որ ես իր ձախ կողմը անցնիմ: Ես հարցուցի իրեն թէ ինչո՞ւ այդպէս պէտք է ընեմ: Ան ըսաւ, որ երէ ես իր ձախ կողմը չանցնիմ եւ ինչ նախ դուրս չելիք Գերեզմանին, լոյսը բնաւ պիտի չհանենք: Ես Պատրիարքին առաջարկեցի, որ երէ նախ ես ելլեմ, իրեն կը սպասեմ Հրեշտակի Քարին մօտ եւ ապա երկուս միասին կը յառաջանանք մեր պատուհանները եւ լոյսը դուրս կու տանք հաւատացեալներուն: Պատրիարքը ընճունեց իմ այս առաջարկը: Մեր այս խօսակցութիւնը եւ կամ վիճարանութիւնը տեսեց երկու կամ երեք վայրկեան: Ճարահատեալ, ըսի Պատրիարքին, թէ երէ այսպէս պիտի վիճարանինք, ես դուրս կու գամ առանց իրեն սպասելու: Ան ըսաւ որ կարելի չէ:

4.- Պատրիարքի այդ ժխտական խօսքին վրայ, ես վառուած մոմերով դուրս ելայ եւ ուղղուեցայ դեպի Հրեշտակի Քարի սենեակին հարաւային պատուհանը: Պատուհանին մէջ դրուած էին հինգ տրցակ մոմեր: Ես հազիւ թէ սկսած էի մոմերը վառել, Պատրիարքը եստեւս հասաւ եւ զիս մէկ կողմ իրեց ու ձեռքով մարեց երկու տրցակ մոմերը, որոնք հազիւ սկսած էին վառել: Ան դարձեալ զիս մէկ կողմ իրեց եւ կրկին մարեց մոմերը: Այս անգամին երկուս սկսանք զիրար երել եւ բաշելի: Այսպէս, մօտ երեք վայրկեան զիրար կը բաշելինք, ու ես զինքը բռնած կը փորձէի ձեռքին մարած մոմը վառել իր մուտք որ բոյլ չէր տար: Ես միւս ձեռքով կայծհանով վառեցի պատուհանին մէջ դրուած տրցակներէն մէկը միայն: Պատրիարքը տեսաւ ըրած եւ դարձեալ փորձեց մարել վառուած մոմը, բայց մոմը առնուած էր պատուհանին դուրսի

կողմը կեցած երիտասարդներէն հասցնելու համար Մեսրոպ Պատրիարքին, որ հիւրարար կը գտնուէր Երուսաղէմ և կը նախագահէր հանդիսութեանց:

Մեր այս բաշխութի ընթացքին, Հրեշտակի Քարին մօտ Պատրիարքը իշխալու պէս եղաւ եւ կորնեցաւ բարին: Ահա այս պահուն էր, որ Գերեզմանին դռները բացուեցան եւ երկու Յոյն միարան եկեղեցականներ ներս խուժեցին եւ անոնց ետեւէն ներս մտան ոստիկաններ ու անոնց ետեւէն Հայ վարդապետներ:

Հրեշտակի Քարին մատրան մէջ իրարանցում մը սկսաւ: Այս իրարանցումին մէջ ուրիշ ինչ պատահեցաւ, ինծի համար անորոշ է: Ես այն գիտեմ, որ զիս դուրս հանեցին բաշխով եւ մեր տղաքը ուսամբարձ տարին զիս մեր տեսչարանը:

Իրօք այսպիսի տգեղ դէպէ մը նախատինք է քրիստոնեաններուն համար յաշս օտարներու եւ բոլոր մարդկանց:

Ապա, Հայեր սկսան իրենց բափօրին՝ երեք անգամ դառնալով Գերեզմանին շուրջ, որուն բափօրապետն էի ես, խոյր ի գլուխ: Թափօրէն եսք, Միարանութիւնը Մեսրոպ Պատրիարքի գլխաւորութեամբ, Լուսահանի ընկերակցութեամբ եւ ժողովուրդի բազմութեամբ, Գերեզմանին հանուած Լոյսը տարին Սուրբ Յակոբ, ուր Թորգոն Պատրիարք դիմաւորեց մեզ: (Տե՛ս Հայոց «Լուսահան» Սամուել Ծ. Վրդ. Աղոյեանի 5 Մայիս 2002 բուակիր տեղեկագիրը Տնօրէն ժողովի Դ նիստ, 7 Մայիս 2002: Տե՛ս նաև մամրամասնուրինքն եւ տեղեկատուուրիւմ Սամուել Ծ. Վրդ.ի Տնօրէն ժողովի ժեւ նիստ, 27 Փետրուար 2003:)

ՀԵՏԱՊՆԴՈՒՄ

5.- 6 Մայիս 2002, Երկուշարքի, Պատրիարք Սրբազն Հայրը Յունաց Պատրիարքի հետ հանդիպում ունեցաւ վերոյիշեալ հարցով: Սոյն հանդիպման ընթացքին, տեղի ունեցան կարծիքներու փոխանակում: Նկատի առնելով, որ Պատրիարք Սրբազն Հայրը պիտի մեկնէր Միացեալ Նահանգներ, որոշուեցաւ Միացեալ Նահանգներէն իր վերադարձին կրկին հանդիպիլ այս հարցով, որ տեղի չունեցաւ:

6.- Յունաց Երինիս Պատրիարքի Յոյն եւ Միջազգային Մամուլին առաջ ըրած բողոքին դէմ վերոյիշեալ խնդրով, Տնօրէն ժողովը խմբագրեց հաղորդագրութիւն մը եւ յդեց զայն Հայ եւ Միջազգային Մամուլին 8 Մայիս 2002ին (Տե՛ս մամրամասնուրինքն Տնօրէն ժողով, նիստ Դ, 7 Մայիս 2002): Հաղորդագրութեան նպատակը եղաւ գրաւոր յայտարարել այն, թէ Սուրբ Տեղեաց Սրարուս Քույի գոյավիճակի ընդունուած աւանդութեան համաձայն, Յունաց Պատրիարքը կը մտնէ Սուրբ Գերեզման, Հայ Նպիսկոպոսին ընկերակցութեամբ: Միասին կ'աղօքեն, կը վառեն Սրբազն Լոյսը, - հայ լուսահան հոգեւորականը դուրս կու գայ նախ, ապա Յունաց Պատրիարքը: Յունաց Պատրիարքը եւ հայ լուսահան հոգեւորականը կը փոխանցեն իրենց ձեռքի Սրբազն Լոյսը իրենց հաւատացեալմերուն, Յոյնը սենեակի հիւսիսային կողմը եղած բացուածքէն, Հայը հարաւային կողմի բացուածքէն:

7.- Յուլիս ամիսէն սկսեալ ջանենք եղան Յունաց եւ Հայոց Սրբատեղեաց Յանձնախումբերու հանդիպման ժողով գումարել, «Լուսահանութեան» հարցով զրադուելու համար, բայց կարելի չեղաւ:

8.- 6 Փետրուար 2003, Հինգշարքի, Յունաց եւ Հայոց Սրբատեղեաց Յանձնախումբերու հանդիպում տեղի ունեցաւ Լուսահանութեան հարցով: Հայոց կողմէ ներկայ էին Սրիս Եպս. Շիրվանեան, Սամուել Ծ. Վրդ. Աղոյեան, Գուսան Վրդ. Աղնանեան, Նորայր Սրդ. Գաղազեան: Յունաց կողմէ ներկայ էին՝ Յունաց Պատրիարքանի Դիւնապետ՝ Արիստարքոս Արքեպիսկոպոս, Դանիէլ Արքեպիսկոպոս, Յունաց Պատրիարքարանի Թարգման՝ Քրիստոնուլոս Նպիսկոպոս, Ս. Յարութեան տեսուչ՝ Թէոֆիլաքտոս Ծ. Վարդապետ: Սոյն հանդիպման ընթացքին, հարցուեցաւ Յունաց կողմէ, թէ բանի՝ կանքեն կը դրուի Գերեզմանի Հայը մարմարին վրայ Աւագ Շաքրու Լուսաւորեայի օրը: Հայոց Լուսահան՝ Հայը Սամուել ըսաւ, թէ իր յիշողութեանը համաձայն, տարի մը մէկ եղած է, տարի մըն ալ երկու: Այնուհանդերձ, Սրարուս Քույի գիրքին համաձայն մէկ կանքեղ կ'ըլլայ:

Երբ մեր Հայոց Սրբատեղեաց Յանձնախումբի անդամներուն կողմէ Դանիէլ Արքեպիսկոպոսին հարց ուղղուեցաւ, թէ երբ Տիոտորոս Պատրիարքի հիւանդուրեան ինք տարի մը Լոյսը հանեց, Հայ Լուսահանը հետը Գերեզման մտա՞ւ թէ ոչ: Դանիէլ Արքեպիսկոպոս ըստ, թէ չի յիշեր: (*Տե՛ս մանրամասնուրիմն Տնօրէն ժողովի ժեմասը, 27 Փետրուար 2003, Հիմգաշարքի:*)

9.- 20 Փետրուար 2003, Հիմգաշարքի, կրկին հանդիպում տեղի ունեցաւ Յունաց և Հայոց Սրարուս Քույշի Յանձնախումբերու, Լուսահանուրեան հարցով: Հայոց կողմէ ներկայ էին՝ Արիս Նազ, Շիրվանեան, Սեւան Նազ, Ղարիպեան, Սամուէլ Շ. Վարդ, Աղոյեան, Ռազմիկ Վարդ, Պողոսեան:

Սոյն հանդիպման ընթացքին, Հայոց նախկին լուսահան՝ Սեւան Նազ, Ղարիպեան յայտարարեց, թէ ինք տարիներ շարունակ Լուսահան եղած է և միշտ ալ Գերեզման մտած ու առանց խնդրի Լոյսը հանած: Յանձն օգնած է Յոյն Պատրիարքին, երբ ան անկարող էր Գերեզման մտնել ու անկէ դուրս ելլի: Յիշեալ հանդիպման ընթացքին, Կոռնելիոս Արքեպիսկոպոս հաստատեց, որ 2001ին երբ ինք տեղապահ էր, Հայր Սամուէլ որպէս Լուսահան Գերեզման մտած է իր հետ Լոյսը հանելու համար: Հայր Ռազմիկ յիշեալ հանդիպման նոյնպէս յայտարարեց, որ ինք, որպէս Լուսահան միշտ մտած է Գերեզման Յոյն Պատրիարքին հետ: (*Տե՛ս մանրամասնուրիմն Տնօրէն ժողովի ժեմասը, 27 Փետրուար 2003, Հիմգաշարքի:*)

10.- 3 Մարտ 2003, Երկուշարքի, Պատրիարք Սրբազն Հայրը Լուսահանուրեան հարցով տեղեկագիր-նամակ յից Յունաց Իրինիոս Պատրիարքին, ուրտեղ Պատրիարք Սրբազն Հայրը մանրամասնորէն կը բացատրէ ձեւն ու սովորութիւնը «Լուսաւորեայ»ի արարողուրեան, հիմնուած հարիւրաոր տարիներու աւանդուրեան վրայ: (*Տե՛ս նամակ և մանրամասնուրիմն Տնօրէն ժողովի ժեջ նիստ, 6 Մարտ 2003, Հիմգաշարքի:*)

11.- 11 Մարտ 2003, Երեքշարքի յետ միջօրէի ժամը 5ին, Պատրիարքարանի Խորհրդարանին մէջ Պատրիարք Սրբազն Հօր գլխաւորութեամբ, Տնօրէն ժողովի և Սրբատեղեաց Յանձնախումբի ներկայութեան հանդիպում տեղի ունեցաւ Կրօնից Նախարարութեան և Երուսաղէմի Ռատիկանապետին և ոստիկանութեան հետ, Լուսահանուրեան հարցով:

Պատրիարք Սրբազն Հայրը կարդաց 3 Մարտ թուակիր տեղեկագիր-նամակը ուղարկուած Յունաց Պատրիարքին (որմէ օրինակ մըն ալ յդուած էր Կրօնից Նախարարութեան):

Պատրիարք Սրբազն Հայրը շեշտեց Սրբառուս Քույշի անխախտ պահպանումը, թէ Սուրբ Տեղերը կը կառավարուին յիշեալ օրէենով միայն և ոչ մէկը իրաւունք ունի նորն աւելցնելու և կամ օրէենը և սովորութիւնը փոխելու: Խրայէլի Պետութիւնը պարտաւոր է անխափան պահպանել Սրբառուս Քույշ: Սրբատեղեաց մէջ երեք համայնքները, այսինքն՝ Յոյներ, Լատիններ և Հայեր, ունին հաւասար իրաւունքներ: Ոչ մէկը արտօնութիւն կամ իրաման կը խնդրէ միւսէն, երբ ընելիքը իր բացարակ իրաւունքն է:

Երուսաղէմի Հին Քաղաքի ոստիկանապետ՝ Քույնէլ Նիսսոն յայտարարեց հետեւեալը.- «Մենք կը յարգենք Սրբառուս Քույն սրբատեղեաց մէջ և բաշտեղեակ ենք, թէ Սրբառուս Քույն միակ օրէենը է սրբատեղեաց մէջ: Մենք նաև կը յարգենք ձեր տօները ընդհանրապէս և Զատիկը մասնաւորապէս, որովհետեւ անկայ Քիսատոննութեան համար ամենասուրը տօնն է: Աւագ Շարբուան Արարողութիւնը, իմ հասկացողութեանս չափով, Յունաց կը պատկանի: Սակայն, ոստիկանութեան դիրքը խաղաղութիւնը պահել է այս տօնակատարութեան ընթացքին: Ոչ մէկը իրաւունք ունի նոր օրէեն ստեղծելու, մենք պիտի փորձնենք պահպանել սովորութիւնը ինչպէս որ էր նախապէս: Մեր մտահոգութիւնը հաւատացեալներու ապահովութիւնն է: Մենք լսեցինք ձեր պաշտօնական կեցուածքը այս հարցով: Մենք նաև պիտի հանդիպինք Յունաց Պատրիարքի հետ իրմէ լսելու իրենց պաշտօնական դիրքը այս հարցով: Պիտի փորձնենք հանդիպում կազմակերպիլ Զեր և Յունաց միշեւ: Ոստիկանութիւնը պիտի շարտօնէ ունել խնդիր կամ կոի այս տօնակատարութեան ընթացքին: (*Տե՛ս մանրամասնուրիմն Տնօրէն ժողովի ժեմասը, 12 Մարտ 2003, Զորեքշարքի:*)

12.- 13 Մարտ 2003 թուակիր նամակով Յունաց իրինիս Պատրիարքը 30 Մարտին Հայոց Պատրիարք Սրբազն Հօր գրաւոր պատասխան դրկեց, կապուած լուսահանուրեան հարցին հետ: Յունաց Պատրիարքը իր նամակին մեջ կը շեշտէ հետեւալը:-

«...Մեզի ծանօթ է, թէ Հայոց Պատրիարքի ներկայացուցիչը յիշեալ արարողուրեան ընթացքին Յոյն Պատրիարքի հետ չի մտներ Սուրբ Գերեզմանի մատուռէն ներս, այլ կը սպասէ Հրեշտակի Քարին մօտ, այսպէս սոյն տեղոյն մեջ ստանալով Լոյսը երբ Յոյն Պատրիարքը կ'ելլէ Գերեզմանէն: Այսպէս մենք գիտենք մեր նախորդ Պատրիարքներէն, նրաննկայիշատակ Տիմորի եւ Պենտափերոս Պատրիարքներէն եւ վախճանեալ՝ Արքէմիս, Արխանդուկուս, Քլաւտիս Արքախսկառպուներէն, եւ նաև վախճանեալ՝ Աւագ Թարգման Թէռուորիդոս Վարդապետէն: Այսպէս նաև կը վկայեն ստորեւ յիշուած հեղինակները իրենց գրուրեանց մեջ, որոնց հակիրք նկարագրականը կցած ենք սոյն նամակին իրենց իսկական օրինակով եւ հարազատ քարգմանուրեամբ:

«L.G.A. Cust.-ի The Status Quo of the Holy Places գիրքը, որը կը մէշքերէք Զեր գրուրեան մեջ, նկատեցինք որ ինք այս հարցի հետ կապուած տեղեկուրեան աղքիրը չէ, եւ երկրորդ ան կը խօսի ի նպաստ Յոյն Ուղղափառ Եկեղեցւոյ երր կ'ըսէ «Արարողուրինը կը կատարուի Ուղղափառ Պատրիարքին կողմէ: Նաև այնտեղ իր մասնակցութիւնը կը բերէ Հայոց Պատրիարքարանէն Նպիսկոպոս մը, որն առանձնան կ'ընկերանայ Պատրիարքին Սուրբ Գերեզմանի շէնքէն ներս (էջ 128) եւ հետեւարար ոչ Սուրբ Գերեզմանի մատուռէն ներս, եւ նաև «Արարողուրինը կը պատկանի Յոյն Ուղղափառ Եկեղեցւոյ, եւ ներկայացուցիչներ միւս համայնքներէն կը մասնակցին, նախապէս արտօնութիւն վերցնելով Յոյն Ուղղափառ Պատրիարքէն, առաջ գալով եւ խոնարհութիւն ընելով Ուղղափառ Եկեղեցւոյ Խորանին (Խոյն Անդ):»

«Թող այս պատասխանը ըլլայ Զեր նամակին մեջ Զեր Դիրքին հարցով հաստատածին թէ «Հայոց Պատրիարքարանը եւ Սուրբ Երկրի Քասրըտին միասնարար Յոյն Ուղղափառ Պատրիարքարանին հետ հասարակաց տէրերն են, հաւասար իրաւունքներով Սուրբ Գերեզմանի եւ Սուրբ Յարուրեան Եկեղեցին մէջ»: Զեր այս դիրքը նիշդ է միւս պարագաներուն մեջ բայց ոչ այս պարագային:

«Քասրի ներկայացուցած խնդրայարոյց տողը, ուր կ'ըսէ «Պատրիարքը կը մտնէ Սուրբ Գերեզման իրեն ընկերանալով Հայոց Նպիսկոպոսը» (էջ 134) որն յատկապէս կը մէշքերէք ի նպաստ ձեզի, այս նաև կը խօսի ի նպաստ Յոյն Ուղղափառ Եկեղեցին: Հայոց Նպիսկոպոսին մուտքը այստեղ կը յիշուի Պատրիարքը իր զգասները հանելէն եւ Սուրբ Գերեզմանի շէնքին դուռը բացուելէն անմիջապէս յետոյ: Արդարեւ ո՞ւր կը հանուի Պատրիարքը: Սուրբ Գերեզմանի մատրան առաջ: Ոչ, այլ Գերեզմանի շէնքին առջեւ: Սուրբ Գերեզմանի մատուռը մի՞րէ դուռ ունի որ կը բացուի: Ոչ, բայց Գերեզմանի շէնքը այս՝ Հետեւարար, Քասրին համաձայն նոյնական Գերեզմանի շէնքին դուռը բացուելէն յետոյ, Հայը կը մտնէ, բայց ոչ մէկ յիշատակուրիւն կայ աւելի ներքնակողմը մտնելու: Քասր նոյնական կը խօսի ի նպաստ Յոյն Ուղղափառ Եկեղեցւոյ, ուր կ'ըսէ թէ «Սուրբ Կրակը առաջին անգամ կը փոխանցուի Գերեզմանի շէնքին հիսկային պատուհանէն», իրողուրիւն մը որ աննկատ առնուած է ձեր նամակին մեջ:

«Վերոյիշեալը ըլլալով համաձայն Քասրի Սրարուս Քուոյի գրին եւ համաձայն հեղինակաւոր եւ անկողմնակալ աղքիւրներուն որոնք ներկայացուած են վերեւ, մենք անձնապէս հսկեցինք արարողուրեան կարգին նիշդ կատարման անցեալ տարի երբ մենք մատնանշեցինք Զեր Ներկայացուցիչն, Սուրբ Յարուրեան Տանարի Տեսուչ՝ Տ.Վ.Քրդ. Աղոյեանին, թէ ինք պէտք է սպասէ Հրեշտակի Քարին մօտ եւ արգիւցինք զինքը Սուրբ Գերեզմանի մատուռէն ներս Հրեշտակի Քարին մօտ եւ արգիւցինք զինքը Սուրբ Գերեզմանի մատուռէն ներս մտնել: Իր մերժումին վրայ, մեր վէճը սկսաւ, որուն ընթացքին ինք ստացաւ մենք Կրակը մեզմէ առաջին փոխանցողն ըլլալու մտադրութեամբ: Յետոյ երբ Սուրբ Կրակը մեզմէ առաջին փոխանցողն ըլլալու մտադրութեամբ: Հետոյ երբ մենք մարցեցինք իր մոմերը, ան գործածեց վառիչ մը որն անընդունելի է ինչպէս նաև անյարմար նման սրբազն վայրի մը մեջ:

«Եթէ անցնող Տարիներուն ինչպէս Զեր նամակին մեջ դուք յիշած եք, թէ Հայոց Պատրիարքարանի ներկայացուցիչ մը իրապէս մտեր է Սուրբ Գերեզմանի Հայոց Պատրիարքարանի ներկայացուցիչ մը իրապէս մտեր է Սուրբ Գերեզմանի

մատուցը, ապա այդ պէտք է որ ըլլայ Մեր նախորդին անկարողութեան կամ ալ ճիշդ տեղեկութեան պակասին պատճառով: Այս արդարեւ կը յարուցէ Սրարուս Քույի բոնարարում եւ ոչ մեկ պարագայի տակ կը հաստատէ նոր օրէնք մը:» (*S' մանրամասնութիւնն Տնօրէն ժողովի ժը միստ, 31 Մարտ 2003, Երկուշարքի:*)

13.- 1 Ապրիլ 2003, առաւտեան ժամը 11ին Կրօնից նախարարութեան գրասենեակին մէջ, Լուսահանութեան հարցով, հանդիպում տեղի ունեցաւ Հայոց և Յունաց Պատրիարքներու միջեւ, ի ներկայութեան Կրօնից նախարարութեան և Երուսաղէմ Քաղաքի Ռատիկանութեան պատասխանատու անձանց:

Յունաց Պատրիարքարանի կողմէն ներկայ էին ինքն Երիշիոս Պատրիարքը հետը ունենալով Մետրապոլիտ Վասիլիոս, Մետրապոլիտ Քրիստոնուլոս և Սրիստրուս Սրբափսկոպոսը: Հայոց Պատրիարքարանի կողմէն ներկայ էին ինքն Պատրիարքը՝ Տ. Թորգոմ Արքեպաս. Մանուկեան հետը ունենալով Սուրբ Արքոյ Լուսարարապետ՝ Տ. Նուրիհան Սրբափսկոպոսը և Տնօրէն ժողովի Դիմանին Քարտուղար՝ Հայր Բագրատ Պուրենէքան: Կրօնից նախարարութեան կողմէն ներկայ էին Քրիստոնեայ Համայնքներու Գրասենեակին պատասխանատու՝ Սեզար Մարքիէ և փաստարան Նոսսի Հերշլէր, որ եւ վարեց սոյն հանդիպումը: Ռատիկանութեան կողմէն ներկայ էին Սրբատեղեաց պատասխանատու հրամանատար՝ Նիսսի Նախամ, Սալիպա և ուրիշներ:

14.- Ժողովը բացուցաւ փաստարան Նոսսի Հերշլէրի կողմէ: Փաստարան Նոսսի առաջարկեց լսել երկու Պատրիարքներուն:

Երիշիոս Պատրիարք ներկայացուց Յունաց Պատրիարքարանի առարկութիւնները ըստ հետեւեալին: «Համաձայն Սրարուս Քույին, իրաքանչիւր համայնք ունի իր իրաւունքները: Երբ Սուրբ Գերեզմանին դուռը կը կնքուի Յունաց և Հայոց Թարգմաններու ներկայութեան, եւ մեր նկեղեցւոյ Խորանին կու գամ երեք համայնքները, այսինքն Հայեր, Ղատիներ և Սուրիներ, խոնարհութեան համար, այս կը նշանակէ որ իրենք մեզմէ կը ստանան Սուրբ Կրակը: Յոյներ երիցս բափօր կը դառնան Գերեզմանին շուրջ: Երրորդ դարձին՝ Հայ Նպիսկոպոսը կ'ընկերանայ Յունաց Պատրիարքին: Պատրիարքը իր գգեստները կը հանէ և իր ծեռին մէջ կ'առնէ երկու մոմերու տրցակներ: Գերեզմանին դուռը ապա կը բացուի և Պատրիարքը կը մտնէ իրեն ընկերանալով Հայ Նպիսկոպոսը: Պատրիարքը կը մտնէ Սուրբ Գերեզմանին մատուուր և Հայ Նպիսկոպոսը կը սպասէ Հրեշտակի Քարին մօտ: Պատրիարքը ծունկի կու գայ, կը վառէ իր մոմերը, դուրս կու գայ Սուրբ Գերեզմանի մատուուէն և Լոյսը կու տայ Հայ եպիսկոպոսին, ապա կը յառաջանայ հիւսիսային պատուհանին մօտ, որպէսզի Լոյսը փոխանցէ, Հայ Նպիսկոպոսն ալ իր Լոյսը կը փոխանցէ հարաւային պատուհանէն: Յետոյ, Պատրիարքը դուռը կը բաղնէ իր ուտքով: Դուռը կը բացուի, ու ներս կը մտնեն Ղատոց և Սուրբ Լուսահանները ու կը վառն իրենց մոմերու տրցակները Պատրիարքէն: Սպա Պատրիարքը դուրս կու գայ Գերեզմանին և Գերեզմանի մուտքին Լոյսը կու տայ իր համայնքին:

«Ուրիշ Արքեպիսկոպոսներ ալ եղած են ինձմէ առաջ ու Լոյսը հանած են, որոնք այժմ կենդանի չեն: Այս Ուրղափառ նկեղեցւոյ արարողութիւնն է:

«Անցեալ տարի ես գիխաւորեցի արարողութիւնը: Մատայ Սուրբ Գերեզմանի մատուուր: Հայր Սամուելն ալ մուա ինձի հետ և ծունկի եկաւ իմ կողին: Ես իրեն ըսի, որ տեղը ուր ինք կը գտնուի չէ այն տեղը ուր ինք պէտք է ըլլայ, այլ իր տեղը Հրեշտակի Քարին մօտ է: Հայր Սամուել փորձեց առաջինը ըլլալ Լոյսը փոխանցելու, որն իրաւունք չունի այդպէս ընելու: Ես մարեցի իր Լոյսը: Վէճ մը սկսաւ մեր մէջ, եւ անմէ որոնք դուրս կը սպասէին, լսելով ներս մտան: Հայր Սամուել վառեց իր մոմերու տրցակը վախչով մը:»

15.- Երիշիոս Պատրիարքի երկար խօսքէն յետոյ, Տ. Թորգոմ Պատրիարք խօսք առաւ ու ըսաւ: «Ես միայն երեկ գիշեր ստացայ Յունաց Պատրիարքի գրաւոր պատասխանը մեր 3 Մարտ 2003 թուակիր նամակին: Վկաները, զորս Յոյներ ունին մենք ալ ունինք, ու մերը դեռ կենդանի են: Սուրբ Գերեզմանի մատուուէն ներս մտնելու հարցով, Հայեր հարիւրաւոր տարիներէ ի վեր Սուրբ Գերեզմանի մատուուէն ներս կը մտնեն Լուսաւորեայի արարողութեան ընթացքին: Ինչ որ Յոյներ կ'ըսեն ճիշդ չէ: Զկայ ոչ մեկ արձանագրութիւն, որ կը վկայէ թէ Հայեր

Սուրբ Գերեզմանը չեն մտներ: Քասթի գրքին էջ 69ի վրայ այն տողը, որ կը վկայէ թէ երկուրեն ալ Սուրբ Գերեզմանի մատուռը կը մտնեն, անոնք կը մտնեն ոչ միայն Գերեզմանի շենքը այլիւ Սուրբ Գերեզմանի մատուռը եւս: Յետոյ, այս տօնը կը պատկանի բոլոր Ռւդրափառ Եկեղեցիներուն եւ ոչ միայն Յոյն Ռւդրափառ Եկեղեցւոյ: Ես ուրախ չեմ այն պատահարին համար, որ տեղի ունեցաւ անցեալ տարի: Այս արարողութիւնը պէտք չէ մրցումի ձեւ ստանայ: Սրբաւեղեաց մէջ փոփոխութիւններ չեն արտօնուիր առանց ազդարարութեան: Օրինակի համար, Ղպտիներ՝ որոնք իրենց Պատարագի երգեցողութիւնը երկարեցին աւելի բան իրենց համար նշուած ժամը (8:30), դուք գացիք ու փակեցիք անոնց մատրան դոները, որոնք ոչ միայն չարգեցին ժամը, այլ նաև յաւելեալ արոռ մըն ալ զետեղած էին, որն ընելու իրաւունք չունեին: Թորգոն Պատրիարք շարունակելով իր խօսքը ըսաւ- Լոյսը, որ կը փոխանցուի Գերեզմանի պատուհաններուն պէտք չէ մրցումի մը կերպարանքը ստանայ: Մենք 1520 քուականէն սկսեալ, պատմական փաստեր ունինք, թէ երկուրեն միասին Սուրբ Գերեզմանի մատուռը կը մտնեն, միասին կը վառեն: 1966-1976 մեր Լուսահանը Կիւրեղ Սրբազնն էր, եւ ան մտած է Սուրբ Գերեզմանի մատուռը: Սեւան Սրբազնն, որ յաջորդած է Կիւրեղ Սրբազնին որպէս Լուսահան, ան եւս մտած է Սուրբ Գերեզմանի մատուռը 1977-1988, ինչպէս նաև Ռազմիկ Վրդ. Պողոսանը 1991-1998: Գալով Զեր նախորդին հիւանդութեան հարցին, այդ նիշդ է իր վերջին 3-4 տարիներուն ընթացքին միայն:

Սուրբ Աքոռոյ Լուսարարապետ՝ Նուրիհան Արք. Մանուկեան աւելցուց, թէ այն վկանները, որոնք Յունաց Պատրիարքը յիշած է իր նամակին մէջ, ոչ լուսահան եղած են ոչ ալ գերեզման մտած: Մետրապոլիտ Կոռնելիոս ինք խոստովանած է, որ Հայր Սամուել իր հետ Գերեզման մտած է: Հայր Սամուել, Իրինիոս Պատրիարքին հետ մտած է Սուրբ Գերեզմանի մատուռը, այլապէս ինչո՞ւ պիտի ըստք իմ ձախ կողմս անցիր: Այստեղ պէտք չունինք յիշելու մեր հայկական աղբիւրները, որոնք կը վկայեն մեր Գերեզմանի մատուռէն ներս մտնելու հարցով: Յունաց Պատրիարքը ինք է, որ ինձիր յարուցեց: Մենք անցեալին թնաւ յննիր չենք ունեցած իրենց հետ այս հարցով:

16.- Փաստաբան Ենսափ շեշտեց, թէ Խրայէլի Պետութիւնը չի կրնար ընդունիլ կամ մերժել ասոր կամ անոր աղքիւրները: Պետութեան մտահոգութիւնը կարգ ու կանոնը պահելի է: Երկու կողմերը պէտք է իրար միշեւ լուծեն հարցը:

Երկու կողմերուն խնդրայարոյց չիննելու համաձայնութիւնը առնուելէ եսք, Կրօնից Նախարարութիւնը առաջարկեց խնդիր չարուցելու պայմանագիր մը ստորագրել եւ ապա շարունակել քանակութիւնը: Երկու Պատրիարքները ստորագրեցին պատրաստուած պայմանագրին տակ:

Սոյն գիրի ստորագրուելէ եսք, Փաստ. Ենսափ ներկայացուց խմբագրեալ զիշումնաւոր համաձայնագիր մը 2003 տարւոյ Զատկուայ տօնին համար միայն: Սոյն զիշումնաւոր համաձայնագիրը, որ պիտի ի գօրու ըլլայ միայն 2003 տարւոյ Զատկուան տօնին, կ'առաջարկէ որ Հայ Եպիսկոպոսը ընկերանայ Յունաց Պատրիարքին ու մտնէ Պատրիարքին հետ Սուրբ Գերեզմանի մատուռը, սակայն Լոյսը ստանայ Պատրիարքէն եւ ոչ այնտեղ դրուած կանքեղէն: Տօնէն յետոյ, երկու կողմերն ալ պէտք է նատին սեղանի շուրջ եւ համաձայնին:

Թորգոն Պատրիարք առարկեց ըսելով:- Գերեզմանի Քարին վրայ զետեղուած կ'ըլլայ կանքեղ մը, հետեւարար ինչո՞ւ Հայ Լուսահանը Յունաց Պատրիարքէն պիտի վառէ Լոյսը:

Իրինիոս Պատրիարք ըսաւ- Մենք պէտք է պահենք արարողութեան կարգը: Այս առաջարկը նաև բռնարարում է Սրաբուս Քուոյի օրէնքներուն եւ մենք առանձինն չենք կրնար որոշել ընդունիլ թէ ոչ: Յունաց Պատրիարքարանի Միարանութեան որոշումին կը կարօտի այս առաջարկը ընդունիլ թէ ոչ: Եւ երեւ մենք այս առաջարկը ընդունինք, կը վախճանեն որ միւս համայնքները եւս պահանջէ դնեն մտնելու Սուրբ Գերեզմանի շենքէն ներս:

Հանդիպման վերջին, երկու կողմերը խնդրեցին ունենալ սոյն առաջարկը, գրաւոր, որպէսզի երկու կողմերուն Միարանութիւնները որոշեն ընդունիլ թէ ոչ: (Տե՛ս մանրամասնութիւնն Տնօրէն Ժողովի ժթ նիստ, 2 Ապրիլ 2003, Զորբշարքի):

17.- 6 Ապրիլ 2003, Կիրակի երեկոյեան ժամը 7ին, Տնօրէն Ժողովի նիստին հրատիրուեցաւ Կրօնից նախարարութեան Օրինական Խորհրդական՝ փաստարան Ենսակի Հերշիկը: Պատրիարք Սրբազն Հայրը յայտնեց փաստարան Ենսակին, թէ Յունաց Պատրիարքի պատասխան նամակը ստացեր էր միայն վերջին օրը, 31 Մարտ 2003ին: Յունաց Պատրիարքի նամակին ի պատասխան, Պատրիարք Սրբազն Հայրը կարդաց Հայր Բագրատի կողմէ Անգլերէն պատրաստուած Հայոց Պատրիարքարանի պաշտօնական պատասխան նամակը «Լուսաւորեայ»ի արարողութեան հարցով:

Փաստ. Ենսակի խօսք առաւ ու ըսաւ. «Մենք կը փորձենք գործնական լուծում մը գտնել առայժմ: Տակաւին ժամանակ չունեցանք իրավանչիւրի աղրիւրները ստուգելու: Այդ վատահարար ժամանակ կ'ուզէ: Ժամանակի նեղութեան պատճառով մենք առաջարկեցինք ժամանակաւոր համաձայնագիր մը, ուրտեղ Հայ Լուսահանը պիտի մտնէ Սուրբ Գերեզմանի մատուուը: Տօնը խաղաղութեամբ տօնելէ յետոյ միայն մենք պիտի կարենանք բնենի իրավանչիւրի փաստարկութիւնները եւ ով լիիրա իրաւունքը ունի: Այս առաջարկը իմ հասկացողութեամբ, ձեզի ի նպաստ է, որովհետեւ իրաւունք պիտի ունենաք մտնելու Սուրբ Գերեզմանի մատուուը, ու պիտի ստանաք Լոյսը Յունաց Պատրիարքէն, նկատի առնելով որ ինք առաջնորդն է Ռողափառ Եկեղեցին: Գիտենք որ դուք կը զիշիք ձեր իրաւունքն ստանալով Լոյսը Յունաց Պատրիարքէն, բայց այս զիշումը միայն այս տարուայ համար է: Տօնէն յետոյ, երկու կողմերը պիտի հրատիրենք եւ բանակցութեանց սկսինք: Եթէ երկու կողմերը սոյն առաջարկը մերժեն, Խրայէի Պետութեան Վարչապետը պիտի որոշում կայացնէ, անշուշտ ստանալէ յետոյ անհրաժեշտ մանրամասնութիւնները հարցին մասին: Քոլոնէ Նիստ Շախամ եւ ոստիկանութիւնը շատ մտահոգ է այս հարցով: Մեր առաջարկը միայն այս տարուայ համար է: Եթէ համաձայնիք այս առաջարկը ընդունելու, մենք խորհրդաւոր արարողութիւն մըն ալ կրնանք կազմակերպել, ուրտեղ Երկու Պատրիարքները ստորագրել յետոյ սոյն առաջարկ համաձայնագիրը կը ձեռնուին եւ հաշու կերպով կը կարողանան տօնել առանց խնդիր: Եւ տօնէն յետոյ, կը հետապնդենք հարցը: Եթէ այնքան մտավախութիւն ունիք, որ այս առաջարկ համաձայնագիրը կրնայ ապագային փաստարուուը որպէս համարուի, եւ անձամբ կը վատահեցնեմ որ այս համաձայնագիրը ապագային չհամարուի որպէս օրինական համաձայնագիր»:

18.- Պատրիարք Սրբազն հայրը շեշտեց, թէ նոյնիսկ իրինիու Պատրիարքին հետ մեր Լուսահանը՝ Հայր Սամուել, մտաւ Սուրբ Գերեզմանի մատուուը եւ դուրս եկաւ: Յունաց Պատրիարքն է որ մարեց Հայր Սամուելի ձեռքին մումերու տրցակը:

Նախկին Լուսահան՝ Սեւան Սրբազն յայտարարեց, թէ ինք անձամբ տասներկու տարիներ շարունակ Լուսահան եղած է ու մտած Սուրբ Գերեզմանի մատուուը այն օրերու Յունաց Պատրիարքին հետ ու երբեք խնդիր շեմ ունեցած: Յունաց Եերկայացուցած բոլոր վկաները փախնանեալ են: Ես կենդանի վկայ եմ, մտած Սուրբ Գերեզմանի մատուուը, փառած Լոյսը Սուրբ Գերեզմանի Քարին վրայ դրուած կանքեղին եւ դուրս ելած անկէ:

Սուրբ Արքուոյ Լուսարարապետ՝ նուրիան Սրբազն ըսաւ. «Մենք Սուրբ Գերեզմանի մատուուը մտած ենք նոյնիսկ Տիոտորոս Պատրիարքէն ալ առաջ»:

Արիս Սրբազն: - 1834ին նման խնդիր մը ունեցեր ենք եւ 1835ին մեր իրաւունքը հաստատող Ֆերման ստացեր ենք Օսմաննեան Կառավարութենէն, յետոյ ալ Սթարու Քուոն հաստատուած է:

Հայր Բագրատ: - «Լուսաւորեայ»ի արարողութեան օրը, ամէն ինչ հաւասարապէս կը բաժնուի Յունաց և Հայոց միջին: Նոյնիսկ Սուրբ Յարութեան Տաճարը կը բաժնուի Երկուէի՝ Հայոց և Յունաց բաժիններու: Յունաց Պատրիարքի եւ Հայոց Լուսահանի Գերեզմանէն Եերս մտնելէ յետոյ, Քար չի մանրամասներ թէ ինչ կը պատահի Եերսը, որովհետեւ ինք չէ մտած, ինչ ինչ որ դուրսը տեսեր է այդ մանրամասնած է:

Փաստարան Ենսակի խնդրեց ժողովականներէն որ իրեն նկարագրեն Սուրբ Գերեզմանը եւ «Լոյսի» արարողութիւնը:

Հայր էմինենուկ կարդաց 1880-ի «Բովանդակութիւն Սրբազն Տեղեաց...» գիրքն է Լուսահանութեան նկարագրականը: «Յոյներ երեք անգամ բափօր կը դառնան Գերեզմանին շուրջ: Երրորդ դարձին, եր Յունաց Պատրիարքը կը մօտենայ Գերեզմանի գլխաւոր մուտքին, իրեն կը միանայ Հայոց Լուսահանը: Անոն երկուք միասին կը մտնեն Սուրբ Գերեզման իրենց ձեռքին ունենալով 12 մոմերու տրցակ մը: Երկուք մտնելէ յետոյ իրենց ետևելն Գերեզմանի դուրը կը փակուի: Երկուք միասին լուիսայն կարն աղօք մը ընելէ յետոյ, կը վառեն իրենց ձեռքի մոմերու տրցակները եւ դուրս կու գան Սուրբ Գերեզմանի մատունէն: Իրենց ձեռքին վառուած մոմերը դուրս կու տան Գերեզմանի պատուհան-ներէն. Հայերը հարաւային պատուհանէն եւ Յոյները հիւսիսային պատուհանէն:

Պատրիարք Սրբազն ըսաւ, թէ Տօնորէն ժողովը դեռ պիտի քննարկէ Կրօնից Նախարարութեան առաջարկը եւ իրենց տեղակ կը պահէ Տօնորէն ժողովի որոշումին մասին յաջորդ շարաբուան ընթացքին: (Տե՛ս մամրամասնութիւնն Տօնորէն ժողովի միստ հ, 6 Ապրիլ 2003, Կիրակի):

19.- 10 Ապրիլ 2003, Հինգշարքի, «Լուսահանութեան» հարցով Հայոց Պատրիարքանը ներկայացնող՝ Փաստարան կյան երշրջեն Կրօնից Նախարարութեան Օրինական Խորհրդական փաստարան նոսի Հերչլերին գրաւոր յեց Հայոց Պատրիարքանի պաշտօնական կեցուածքը, մանրամասնելով «Լուսաւորեայի արարողութեան» կարգը ըստ դարերու սովորութեան, առաջարկելով հետեւալը. «Երկու ներկայացներէն միայն մէկական ներկայացուցիչ կը մտնէ Սուրբ Գերեզմանի մատուռը: Յունաց Պատրիարքը կամ իր ներկայացուցիչը, նախ կը մտնէ Սուրբ Գերեզմանի մատուռը, տեղ տալով իր հետ Սուրբ Գերեզմանի մատուռը մտնելու Հայոց Պատրիարքի ներկայացուցիչն: Մնականք լուիսայն աղօք մը ընելէ յետոյ, իրաքանչիւրը կը վառէ Սրբազն Լոյսը ուղղակիօրէն Գերեզմանի Մարմարին վրայ զետեղուած կանքեղէն: Ապա Հայոց Պատրիարքի ներկայացուցիչը Սուրբ Գերեզմանի մատուռէն դուրս կ'ելէ ու կը սպասէ Հրեշտակի Քարին մօտ մինչեւ Յունաց Պատրիարքի Սուրբ Գերեզմանի մատուռէն դուրս գալը: Զիրար ողջունելէ յետոյ, Յունաց Պատրիարքը կը յառաջանայ հիւսիսային պատուհանին մօտ, փոխանցելու Սրբազն Լոյսը, եւ Հայոց Պատրիարքի ներկայացուցիչն ալ կը յառաջանայ հարաւային պատուհանին մօտ փոխանցելու Սրբազն Լոյսը»:

20.- 10 Ապրիլ 2003, Հինգշարքի, Հայր Բագրատի կողմէ Անգլերէն պատրաստուած եւ Յունաց Պատրիարքի նամակին ի պատախան Պատրիարքանի պաշտօնական պատախանը զրկուեցաւ առ որ անէ է:

21.- 15 Ապրիլ 2003, Երեքշարքի, Խորայէլի Վարչապետի բարտուղարին շտապ յուշագիր մը որկուեցաւ «Լուսահանութեան հարցով» Հայոց Պատրիարքանը ներկայացնող՝ կյան երշրջենի գործակից Խորայէլի Պետութեան նախկին Օրինական Խորհրդական՝ Ալլոն Կէլէրքի կողմէ: Ցիշեալ յուշագրով, Փաստ-Կէլէրք կը խնդրէ Խորայէլի Պետութեան միջամտուխ ըլլալ այս հարցին մէջ, նկատի ունենալով որ Պետութիւնը ինք Խորաւասու է որոշում կայացնել եր Սրբաւեղեաց հարցով երկու կողմերը անդրդուելի կը մնան իրենց կեցուածքին մէջ: Սոյն յուշագրին մէջ, Փաստարան Կէլէրք կը ներկայացնէ խնդրին մաճրամասնութիւնները եւ տրամարանական բացատրութիւնը կապուած Հայոց հրաւութիւնի հետ:

22.- 16 Ապրիլ 2003 Զորեքշարքի կէսօրին նրուսադէմ Շրջանի Ռատիկանապետ՝ Միքի Լէվի եւ Քոլոնէ Նիսախիմ Նախամ եւ Սալիպա, Պատրիարք Սրբազն Հօր հետ հանդիպում ունեցան Լուսահանութեան հարցով:

Ռատիկանապետ Լէվի Պատրիարք Սրբազն Հօր յայտնեց իր մտահոգութիւնները «Լոյսի արարողութեան» հարցով: Լէվի ըսաւ, թէ «Լոյսի արարողութեան» խնդրով ստիպուած է Նրուսադէմ Քաղաքին եւ մարդոց ապահովութիւնը խորիի: Խնդրի առաջքն առնելու համար, Լէվի յայտարարեց, թէ պիտի արտօնէ որ իրաքանչիւր համայնքէն միայն յիսունական հոգի մտնեն Սուրբ Յարութեան Տաճար «Լոյսի արարողութեան» մասնակցելու համար: Եւ երէ Սուրբ Գերեզմանի մատուռը մտնելու շմտնելու խնդրը աւելի սրուի Յունաց եւ Հայոց միջեւ, պիտի որոշէ ըստ այնմ, որ երկու ոստիկանները ալ ընկերանան Յունաց Պատրիարքին եւ Հայոց Լուսահանին: Լէվի ըսաւ, թէ ինք լիազօրուած է Խորայէլի Պետութեան

գործնական ժայլեր ու որոշումներ առնել այս հարցով: Աեվի յայտարարեց, թէ Քասրի գրքին մէջ «Լոյսի արարողութեան» ընթացքին Սուրբ Գերեզմանէն ներս կատարուած արարողութեան մանրամասնութիւնները կը պակսին եւ ինչ որ ձևով խորհրդաւոր բան մը կայ ատոր մէջ:

Պատրիարք Սրբազն Հայրը մէջբերեց նաև «Յոյն Պատրիարքէն Արտօնութիւն առնելու» հարցը, որ Յունաց Պատրիարքը յիշած է իր նամակին մէջ: Պատրիարք Սրբազն Հայրը յաւելեալ բացատրութիւններ տուաւ Ռատիկանապետին եւ ներկա ներուն, թէ այդ պէտք չէ հասկնալ «արտօնութիւն տալու կամ չտալու» իմաստով: Այլ պարզապես սովորութիւն է երբալ եւ շնորհաւորել Սրբազն Պատրիարքը: Ղպտիններ եւ Ասորիններ նոյնը կ'ընեն երբ կու գան Հայոց Պատրիարքին: Պատրիարք Սրբազն Հայրը յայտնեց ոստիկանապետին, թէ երկու կողմերէն համաձայնութիւն չգոյանալուն պատճառով, կը սպասուի Պետութեան որոշումը այս հարցին մէջ:

Աեվի ըսաւ, թէ իրենք ստուգեր են Սուլթանին Ֆերման յայտարարութիւնը Սրբուս Քույի հաստատման կապակցութեամբ, եւ համաձայն այդ յայտարարութեան, երբ վէտ մը սրբատեղեաց մէջ գոյանայ եւ համաձայնութիւն չգոյանայ կողմերուն միջեւ, հոգատար կառավարութիւնը լիազօրուած է որոշումներ կայացնել վեճերուն վերջ տալու: Սրբուս Քույի հաստատման յայտարարութիւնը արդիւնք է Խրիմի պատերազմին: Պետութիւնը մտահոգ է այս հարցով:

Պատրիարք Սրբազն Հայրը ըսաւ, թէ Քասրի գիրքը շատ յատակ կիրառով կ'ըսէ թէ «Երկունք ալ կը մտնեն Սուրբ Գերեզմանի մատուուր»: Խնչ որ պատահեցաւ անցեալ տարի անհանոյ դեսք մըն էր: Սակայն ո՞վ սկսաւ վէճը: Երկունք ալ մտան Սուրբ Գերեզմանի մատուուր եւ վառեցին իրենց մոմերը Գերեզմանի Քարին վրայ դրուած կանթեղէն: Երբ Հայր Սամուել կը պատրաստուէր դուրս գալ, որպէսզի նամբայ տայ Յունաց Պատրիարքին դուրս գալու, Յունաց Պատրիարքը իր քեւն բաշեց, որպէսզի Հայր Սամուել իր եսեւը անցնի: Հայր Սամուել Յունաց Պատրիարքին ըսաւ, թէ այս է սովորութիւնը: Հայր Սամուել դուրս եկաւ Սուրբ Գերեզմանի մատուուրն եւ յառաջացաւ հարաւային պատուհանին մօտ: Այդ բռպէին է, որ Յունաց Պատրիարքը յարձակեցաւ Հայր Սամուելի վրայ եւ մարեց Հայր Սամուելի ձեռքին մոմերը: Հարիւրաւոր տարիններէ ի վեր այս էր սովորութիւնը եւ Յունաց Երիմիոս Պատրիարքը անցեալ տարի ուզեց փոխել այդ սովորութիւնը: Յունաց Պատրիարքը իր նամակին մէջ կ'ուրանայ, որ Հայր Սամուել իրեն հետ Սուրբ Գերեզմանի մատուուր մտած է: Յունաց Պատրիարքը կը յայտարարէ, թէ Հայոց Լուսահանք իրեն հետ չի մտներ Սուրբ Գերեզմանի մատուուր: Գալով «Արտօնութեան» հարցին, երէ այդ սոսկ արտօնութեան հարց է, ուրեմն որո՞ւն Եշխանութեամբ ան կրնայ տալ կամ չտալ: Մենք հանդիպում ունեցանք Կրօնից Նախարարութեան Գրասենեակին մէջ, եւ հոն մեզի յայտարարուցաւ, թէ երէ երկու կողմերը համաձայնութեան չգան, ապա Վարչապետը պիտի որոշում կայացնէ: Մենք արդէն կապ կը պահենք Վարչապետի գրասենեակին հետ:

Աեվի յայտնեց թէ, Նկատի առնելով, որ Երուսաղէմի հարցերով գրաղող Նախարար՝ Նարան Շարանսէին Վարչապետի հրահանգով պիտի զրաղի այս հարցով, մենք պիտի հրաւիրենք իրաքանչիւր Պատրիարքութեանէն երեկական ներկայացուցիչ ներառեալ ձեզ ներկայացնող փաստարանները հանդիպելու յառաջիկայ Երկուշարքի օր Նարանսէին գրասենեակին մէջ: Պետութեան կողմէ այ ներկայ պիտի ըլլայ փաստարան մը: (Տե՛ս մանրամասնութիւնն Տեօրէն Ժողովի հմ ճիստը, 16 Ապրիլ 2003, Զորեխշարքի):

28.- 18 Ապրիլ 2003, Ուրբար յետ միջօրէին, Պատրիարք Սրբազն Հայրը Խորհրդակցական ժողովի հրաւիրեց Տեօրէն ժողովի եւ Սրբատեղեաց անդամները եւ «Լուսահանութեան» հարցով Հայոց Պատրիարքաբանը կառավարութեան մօտ ներկայացնող՝ Փաստարան Եյքան երշրէյն: Սոյն ժողովին Պատրիարք Սրբազն Հայրը տեղեկացուց իր 16 Ապրիլ 2003 Զորեխշարքի օրուան Երուսաղէմ Քասրի Ռատիկանապետ Միհի Լեվիի հետ հանդիպման մասին: Ռատիկանապետ Միհի Աեվի Պատրիարք Սրբազն Հօր յայտնած է, թէ հանդիպում տեղի ունենալու է յառաջիկայ ներկուշարքի օր Նարան Շարանսէի Նախարարի գրասենեակին մէջ այս հարցով: Պատրիարք Սրբազնը աւելցուց, թէ ոստիկանութեան մտահոգութիւնը

մարդոց ապահովութիւնն է եւ թէ իրենց համար ամենէն մտահոգիչ կէտը անցեալ տարուայ պատահած անհանոյ դէպքն է, որ տեղի ունեցաւ «Լոյսի արարոդութեան» ընթացքին Գերեզմանն ներս, Յունաց Պատրիարքի եւ Հայր Սամուելի միջեւ:

Փաստաբան էրշրէյն խօսի առաւ ու ըստ. «Հարկաւոր է Նախարարին գրաւոր ներկայացնել ձեր կենդանի լուսահանեներու վկայութիւնները: Այսինքն, Սեւան Սրբազնի, Հայր Ռազմիկի եւ Հայր Սամուելի վկայութիւնները այս հարցով: Քանի դեռ հանդիպման ժամին մասին լուր չկայ, հարկ է որ ինչ փաստաբուղը որ Հայոց Պատրիարքարանը ի ձեռին ունի ներկայացուի սոյն հանդիպման: Մենք ունինք կենդանի վկաներ եւ խկական ֆերմաններ, փաստաբուղքեր: Շարամսէին Գրասենեակին մէջ հանդիպման օրուան համար, նախընտրելի է որ Սեւան Սրբազնն ալ ներկայ գտնուի»:

Ժողովի վերջաւորութեան, հրաւիրեալ փաստաբանները գրաւոր վկայութիւնները առին Սեւան Սրբազնի, Հայր Ռազմիկի եւ Հայր Սամուելի, հանդիպման ներկայացնելու համար: (*Sb' մանրամասնութիւնն Խորհրդակցական ժողով, նիստ Բ, 18 Ապրիլ 2003, Ուրարար:*)

24.- 21 Ապրիլ 2003, Երկուշարքի, Հայաստանի Հանրապետութեան Արտաքին Գործոց Նախարարութիւնը «Լուսահանութեան խնդրին» հարցով նամակ յից նրուսաղէմի խնդիրներով գրադրո՞ Նախարար Նարան Շարամսէին, հրաւիրելով անոր ուշադրութիւնը յիշեալ հարցին վրայ եւ շշտելով անոր կարեւորութիւնը հայ ժողովուրդի հոգեւոր կեանքն ներս: Արտաքին Գործոց Նախարար՝ Վարդան Ռազմակիով նամակով սոյն նամակով կը խնդրէ Սրարուս Քույշի վերջաւորութեան վերջ մը դնել:

25.- 21 Ապրիլ 2003, Երկուշարքի, «Լուսահանութեան խնդրով» Հայոց Պատրիարքանը ներկայացնող՝ Փաստաբան էրշրէյն Երուսաղէմի խնդիրներով գրադրո՞ Նախարար՝ Նարան Շարամսէին ուղարկեց մանրամասնեալ «Լուսաւորութեան» խնդիրը Յունաց Պատրիարքին հետ, այնտեղ ներկայացնելով Հայոց Պատրիարքարանի լիիրաւ իրաւունքը Սուրբ Գերեզմանի մատուռը մտնելու եւ վառելու Սրբազն Լոյսը Սուրբ Գերեզմանի Մարմարին վրայ զետեղուած կանքեղն եւ թէ Հայոց Պատրիարքարանը կենդանի վկաներ ունի, որոնք Սուրբ Գերեզմանի մատուռը մտած ու Սրբազն Լոյսը վառած են ուղղակիորեն այնտեղ զետեղուած կանքեղն:

26.- 21 Ապրիլ 2003, Երկուշարքի, Երուսաղէմի հարցերով գրադրո՞ Նախարար՝ Նարան Շարամսէի ժողովի հրաւիրեց Յունաստանի հիւպատոսը եւ Հայաստանի Պատրիարք Հիւպատոսը, «Լուսաւորեայի արարութեան հարցով» խորհուրդ ստանալու: Սոյն հանդիպման Յունաստանի Հիւպատոսը շժամանեց: Նախարար Շարամսէի Հայաստանի Պատրիարք Հիւպատոսին յանձին՝ Տիար Ցոլակ Մոմենեանին առաջարկեց ընդունիլ Կրօնից Նախարարութեան կողմէ առաջարկուած զիշումնաւոր առաջարկ-համաձայնագիրը, ուրտեղ Հայոց Լուսահանը կը մտնէ Յունաց Պատրիարքի հետ Սուրբ Գերեզմանի մատուռը, բայց Սրբազն Լոյսը կը վառէ Յունաց Պատրիարքին եւ ոչ ուղղակիորեն այնտեղ զետեղուած կանքեղն:

27.- 22 Ապրիլ 2003, Երեշշարքի, Յունաց եւ Հայոց Պատրիարքներուն միջեւ հանդիպում տեղի ունեցաւ Նախարար Շարամսէի գրասենեակին մէջ, Լուսահանութեան հարցով: Սոյն ժողովին նաև հրաւիրուած էին Յունաստանի եւ Հայաստանի հիւպատոսները: Յունաստանի հիւպատոսը նորէն շժամանեց ժողովին: Նախարար Շարամսէի կրկին առաջարկեց Կրօնից Նախարարութեան առաջարկը ընդունիլ: Երկու կողմերը մերժեցին: Շարամսէի յանձնարարեց երկու կողմերը իրար հետ նստին եւ համաձայնութեան կերպ մը գտնեն, որովհետեւ Խորայէլի Պետութիւնը չուզեր նման հարցերով ընդհանրապէս միշամուխ ըլլալ եւ մասնաւորապէս որոշումներ կայացնեն: Որոշուեցաւ, որ Երկու կողմերու փաստաբանները իրար հետ հանդիպին եւ համաձայնութեան եզր մը գտնեն:

28.- 24 Ապրիլ 2003, Աւագ Հինգշարքի, Հայաստանի Պատրիարք Հիւպատոսը հանդիպեցաւ Երուսաղէմ Հիմն Քաղաքի Ռոտիկանաստու Քոլոնէլ՝ նիսսիմ Շախամի հետ «Լուսաւորեայի արարութեան» հարցով: Քոլոնէլ նիսսիմ նորէն առաջարկեց Երկու Պատրիարքները հանդիպին իրար հետ եւ համաձայնութեան եզր մը գտնեն: Պատրիարք Պրն. Մոմենեան համաձայնութիւնը առեան եզր մը գտնեն:

նելէ յետոյ Պատրիարք Սրբազն Հօր, տեղեակ պահեց Քոլոնէլ Նիստն, որ Հայոց Պատրիարքը պատրաստ է հանդիպիլ: Պատրիարք Սրբազն Հայրը շմասնակցեցաւ «Խաւարման Գիշեր»ի կարեւոր արարողութեան, յուսալով որ նման հանդիպում մը կրնայ տեղի ունենալ նոյն գիշերին: Քոլոնէլ Նիստ փորձած է համոզի Յունաց Պատրիարքը շտապ հանդիպում մը ունենալու յիշեալ հարցով, և վերջինս մերժած է հանդիպիլ:

29.- 26 Ապրիլ 2003, Աւագ Շաբաթ «Լուսաւորեայի Արարողութիւն ի Սուրբ Յարութիւն»: Արարողութիւնը տեղի ունեցաւ բազմարի ոստիկաններու հսկողութեան տակ, Ս. Յարութեան Տաճարի արտաքին շրջափակէն սկսելով: Յունաց Թափօրին երրորդ դարձին, երբ Յունաց Իրինիոս Պատրիարքը մօտեցաւ Գերեզմանի մուտքին, իրեն միացաւ Հայոց Լուսահան՝ Գուսան Վարդապետը: Յունաց Պատրիարքը իր գգեստները հանելէ յետոյ, բացուցաւ Սուրբ Գերեզմանի դուռը ու ներս մտան Յունաց Պատրիարքը եւ Հայոց Լուսահանը: Յունաց Պատրիարքը մտաւ Սուրբ Գերեզմանի մատուռը ու ծունկի եկաւ Սուրբ Գերեզմանի մատրան մուտքէն անմիջապէս յետոյ, որպէսզի Հայոց Լուսահանը չկարողանայ մտնել եւ ծունկի գալ իր կողքին: Հայոց Լուսահանը ինդիք չյարուցեց ու ծունկի եկաւ Սուրբ Գերեզմանի մատրան մուտքի կամարին տակ: Յունաց Պատրիարքի եւ Հայոց Լուսահանի լույսայն աղօքքէն յետոյ, Յունաց Պատրիարքը վառեց իր ձեռքի մոմերու տրցակը Գերեզմանի Մարմարին վրայ զետեղուած կանքեղէն: Հայոց Լուսահանը նամբայ տալով Յունաց Պատրիարքին, մտաւ եւ վառեց իր ձեռքի մոմերու տրցակը Գերեզմանի մարմարին վրայ զետեղուած կանքեղէն, ու անմիջապէս դուրս գալով Սուրբ Գերեզմանի մատուռէն յառաջացաւ դեպի հարաւային պատուհանը: Եւ զուգընթաց Յունաց Պատրիարքին հետ Սրբազն Լոյսը դուրս տուին լուսակիրներուն, հիւսիսային եւ հարաւային պատուհաններէն:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

30.- Թէեւ Աւագ Շաբաթ «Լուսաւորեայ»ի արարողութեան ընթացքը տեղի ունեցաւ խաղաղ մքնուրտի մէջ, սակայն խնդիրն չյանգեցաւ բարուք լուծման մը: Ասոր որպէս արդիւնք Հայոց Պատրիարքարանը 27 Ապրիլ 2003ին, Կիրակի, հաղորդագրութիւն մը խմբագրեց «Լուսաւորեայի արարողութեան» հարցով: Սոյն հաղորդագրութիւնը յղուցաւ բոլոր հայ եւ միջազգային մամուլին, տեղեկացնելով 26 Ապրիլ 2003 Աւագ Շաբաթուան «Լուսաւորեայի արարողութեան» խաղաղ բայց ոչ գոհացուցիչ ընթացքին մասին: Հայոց Պատրիարքարանը սոյն հաղորդագրութեամբ կը յայտարարէ, թէ յիշեալ հարցը դեռ չէ յանգած իր բարուք լուծումին ու կը սպասուի հարցը հետապնդել օրինական միջոցներով:

Պատրաստեց
Բագրատ Աբդ. Պուրճերեան